

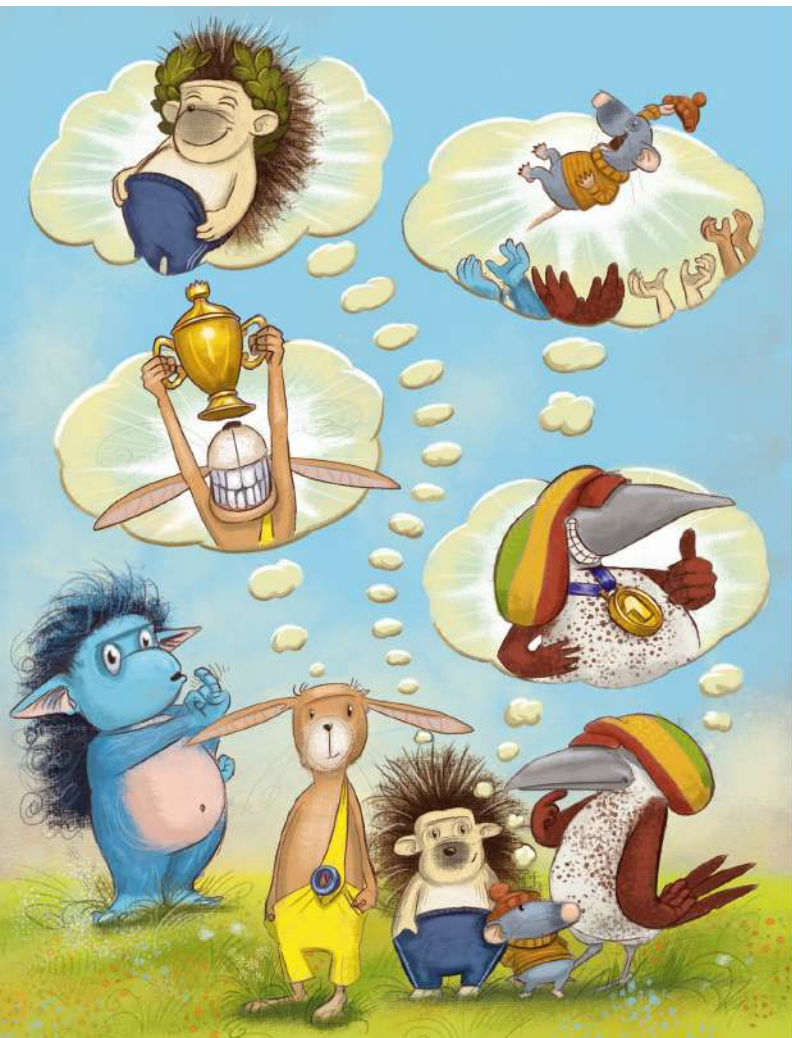

Miško pakrašty, paėjus du žingsnius tiesiai, tada pasukus kairėn ir du sykius dešinėn, gyvena mažasis trolis Piktulis. Čia turi visko, ko jam reikia: dailų namelį medyje nakvynei, marga pievą dūkynėms, čiurlenantį upokšnij maudynėms. Ir netgi draugų, su kuriais mielai žaidžia.

– Nuveikime ką nors visi drauge, – siūlo Piktulis. – Ką nors smagaus! Ir įdomaus! Ir geriausio – naują!

Ką nors visai naują? Ką nors, ko visi kartu dar nėra darę?

VAI:000

– Sugalvoju! Sugalvoju! – pašoka kiškis. – Surenkime lenktynes! Sužinosime, kas aukščiausiai šokinėja arba greičiausiai bėga, o gal toliausiai meta. Tas, kuris pasirodys geriausiai, bus laimėtojas.

Taip! Šaunumelis! Paukštis nori varžytis, kas greičiausiai skrenda, kiškis nori varžytis, kas greičiausiai skuodžia, o ežiukas nori varžytis, kas geriausiai duria. – Ne ne ne, taip nieko nebus! – sušunka Piktulis. – Gi šitaip laimėtojas iš anksto būtų aiškus.

– Sugalvosi ką nors geriau? – sumurma ežys.

– Muiladėžių lenktynės, – sako Piktulis.

Kas yra muilas, žino visi. Kas yra dėžė, irgi.

Bet apie muiladėžes dar nė vienam neteko girdėti.

– Tai tokia judėjimo priemonė. Tarsi automobilis, tik be variklio, – paaiškina Piktulis. – Kiekvienas pasigamins asmeninę muiladėžę, ir tada visi lenktyniausim. Kas pirmas pasieks finišą, tas ir bus laimėtojas.

Draugai sužavėti – ir visi tučtuojau kimba į darbus.
Braižo planus, nešasi lentas, ratus ir įrankius, kala ir
gręžia. Regis, visi gerai žino, ką nori pasigaminti.
Tik Piktulis dar nežino. Kad tave kur! O jis gi
nori laimėti.
Būtiniausiai!
Ką sumastė jo draugai? Piktulis nenori
nusižiūrėti. Jokiu būdu! Tik akies krašteliu
dirstelėti...

Skambina į paukščio namų duris.
Paukštis jų net nepraveria.
Uf! Na, ką padarysi.

– Nenusižiūrinėk! – pykteli kiškis ir greit slepia savo brėžinį.

Fu!

Kaip niekinga!

O pamačius, ką meistrauja ežys, Piktuliui visai
ūpas sugenda.

Ajajai!

Pelytė trinktelė durimis Piktuliui prieš pat nosį.
Fe! Kokia begėdystė!

